

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wystąpiła o zasądzenie solidarnie od pozwanych E. C., T. C. i K. P. kwoty 24 073,58 zł z odsetkami umownymi naliczanymi według zmiennej stopy procentowej wynoszącej czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym opłaty w kwocie 1 204 zł, kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2 400 zł, opłaty od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, kosztów wniosków do Urzędu Miasta w wysokości 96 zł, na co składa się koszt wniosków 62 zł oraz 34 zł opłaty od pełnomocnictwa, kosztów wniosku do Wydziału Udostępniania Informacji w wysokości 79 zł, na co składa się koszt wniosku 62 zł oraz 17 zł opłaty od pełnomocnictwa, kosztów wniosków do Urzędu Stanu Cywilnego w wysokości 78 zł, na co składa się koszt wniosków 44 zł oraz 34 zł opłaty od pełnomocnictwa, kosztów wniosku do Sądu z zapytaniem o postępowanie spadkowe 17 zł.

W uzasadnieniu pozwu podała, że jest nabywcą wierzytelności wynikającej z umowy pożyczki o nr (...) z dnia 20 października 2011 roku zawartej przez zbywcę wierzytelności - (...) z G. C.. Podniosła, że w dniu 20 listopada 2011 roku pożyczkobiorczyni zmarła nie regulując należności wynikających z umowy pożyczki, przy czym postępowanie o stwierdzenie nabycia spadku po zmarłej nie zostało przeprowadzone. Wskazała, że spadkobiercami ustawowymi pożyczkobiorczyni są natomiast jej mąż E. C. oraz dzieci: T. C. i K. P.. Zarzuciła, że wzywała pozwanych do zapłaty całej należności z tytułu niezapłaconej pożyczki, jednakże pozwani nie zaspokoili żądania powódki. Wysokość zadłużenia pozwanych, stanowi sumę kapitału pożyczki w kwocie

15 000 zł i odsetek karnych i zwykłych w wysokości 9 073,58 zł. Sprecyzowała również swoje żądanie w zakresie odsetek wnosząc o zasądzenie na jej rzecz kwoty 24 073,58 zł wraz z odsetkami za przeterminowanie zapłaty w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, w stosunku rocznym od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, zgodnie z § 24 pkt 2. Regulaminu (...) stanowiącym, iż od niespłaconego w całości lub w części kapitału, a od dnia wniesienia powództwa od całości zadłużenia, pobierane są odsetki wg stopy procentowej obowiązującej w danym okresie dla należności przeterminowanych.

W odpowiedzi na pozew pozwani E. C., T. C. i K. P. wnieśli o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od strony powodowej na ich rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Motywując swoje stanowisko zarzucili, że wystąpili do tutejszego Sądu z wnioskiem o uchylenie się od skutków prawnych niezłożenia oświadczenia o odrzuceniu spadku bądź przyjęcia spadku z dobrodziejstwem inwentarza, a w razie uwzględnienia powyższego wniosku przez Sąd dojdzie do skutecznego odrzucenia, bądź przyjęcia spadku z dobrodziejstwem inwentarza spadku po zmarłej G. C. przez pozwanych, a tym samym pozwani, co do zasady nie mogliby zostać zobowiązani do spełnienia obciążeń spadkowych zmarłej, bądź też odpowiedzialiby za długi spadkowe wyłącznie do wysokości aktywów spadku. Ponadto podnieśli, że powództwo winno być oddalone z uwagi na nieudowodnienie przez stronę powodową istnienia wierzytelności oraz faktu dokonania cesji. Wskazali również, że umowa pożyczki będąca podstawą dochodzonego roszczenia zawiera w swej treści niedozwolone postanowienia umowne, o których mowa w treści art. 385⁽¹⁾k.c., które zostały wpisane do rejestru klauzul niedozwolonych, a tym samym nie wiązały one pożyczkobiorcy, a mianowicie w punkcie 4 przedmiotowej umowy pożyczki odnośnie klauzuli zmiennego oprocentowania pożyczki oraz postanowienia dotyczące postawienia roszczenia w stan wymagalności z dniem śmierci pożyczkobiorcy. Z daleko posuniętej ostrożności pozwani podnieśli zarzut przedawnienia ewentualnego roszczenia. Na koniec zarzucili, że żądanie oddalenia niniejszego powództwa znajduje swoje uzasadnienie także w treści art 5 k.c., albowiem działania powoda oraz pierwotnego wierzyciela, a także ubezpieczycieli, których działania z uwagi na powiązania kapitałowe i osobowe winny, w ocenie pozwanych, być oceniane łącznie, gdyż prowadzą do wniosku, iż są to działania niegodne z zasadami współżycia społecznego i jako takie nie zasługują na ochronę prawną. Wyjaśnili przy tym, że zostali oni poinformowani przez przedstawicieli pożyczkodawcy, iż zadłużenie zmarłej G. C. zostanie w całości uregulowane poprzez wypłatę odszkodowania z polisy na życie zawartej wraz z zawarciem umowy pożyczki, jednakże ubezpieczyciele tj. Towarzystwo Ubezpieczeń

na Życie Spółdzielczych Kas Oszczędnościowo - Kredytowych S.A, z siedzibą w S. i Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych Spółdzielczych Kas Oszczędnościowo - Kredytowych z siedzibą w S. odmówili wypłaty świadczenia ubezpieczeniowego. Nie można zaś pominąć faktu, że zgodnie z postanowieniami umowy pożyczki, z kwoty pożyczki pożyczkodawca pobrał od razu kwotę w wysokości 2 516,00 złotych na poczet rzekomych składek ubezpieczeniowych, które na wypadek śmierci pożyczkobiorcy miały zagwarantować wypłatę na rzecz pożyczkodawcy kwoty w wysokości odpowiadającej aktualnemu zadłużeniu zmarłego pożyczkobiorcy i brak konieczności ponoszenia jakichkolwiek kosztów z tym związanych przez spadkobierców pożyczkobiorcy. Na marginesie wskazali także, iż z uwagi na wskazaną powyżej okoliczność nie można mówić, iż kwota pożyczki udzielonej zmarłej G. C. wynosiła 15.000 zł, lecz jedynie mogła wynosić 12.484 zł, albowiem po uwzględnieniu składek ubezpieczeniowych taka właśnie kwota mogłaby zostać przekazania zmarłej.

Postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2014 r. Sąd na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. zawiesił niniejsze postępowanie do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy o zatwierdzenie uchylenia się od skutków prawnych braku oświadczenia o odrzuceniu spadku po zmarłej G. C. toczącej się pod sygn. akt I Ns 188/15.

W piśmie procesowym z dnia 20 kwietnia 2015 r. strona powodowa podtrzymała dotychczasowe stanowisko. Zarzuciła, że przedłożone dokumenty tworzą jasny i spójny obraz przedmiotowej sprawy w zakresie stosunków łącznych strony, pozwalając na właściwe ustalenie zakresu i podstaw odpowiedzialności pozwanych za zaciągnięte zobowiązanie, na warunkach, które zostały przewidziane w umowie. Wskazała, że nieuzasadniony jest zarzut przedawnienia roszczenia, albowiem stało się ono wymagalne z dniem śmierci dłużnika tj. 20 listopada 2011 roku, a powództwo zostało wytoczone z dniem 20 listopada 2014 roku. Zarzuciła nadto, że norma z art. 5 k.c. ma charakter wyjątkowy i można ją stosować jedynie w sytuacji, gdy w inny sposób nie można zabezpieczyć interesu osoby zagrożonej wykonaniem prawa podmiotowego przez inną osobę. Podniosła także, że postanowienia przedmiotowej umowy pożyczki nie wyczerpują pojęcia niedozwolonej klauzuli umownej.

Postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2015 roku Sąd podjął zawieszzone postępowanie.

W piśmie procesowym z dnia 22 września 2015 roku pozwani podtrzymali dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa im. F. S. z siedzibą w G. w dniu 20 października 2011 roku udzieliła G. C. pożyczki w wysokości 15 000 zł na okres od dnia 20 października 2011 roku do dnia 15 października 2016 roku na warunkach określonych umową, Regulaminie udzielania kredytów i pożyczek (...). Łączna kwota wszystkich kosztów, opłat i prowizji wyniosła kwotę 13 190,30 zł.

W umowie pożyczki G. C. dodatkowo wyraziła zgodę na potrącenie z wypłaconej kwoty pożyczki kosztów związanych z uzyskaniem członkostwa w Kasie: wpisowego, udziału, wkładu członkowskiego i składki na (...), jak też miesięcznej obowiązkowej wpłaty na Indywidualne Konto Spółdzielcze (IKS) w łącznej kwocie 15 zł, kosztów ustanowienia zabezpieczenia spłaty pożyczki w kwocie 2 516 zł oraz wszelkich opłat i prowizji należnych (...) z tytułu zawarcia tej umowy, o ile nie zostały wpłacone przez pożyczkobiorcę. Pożyczka była przy tym zabezpieczona ubezpieczeniem (...).

Dowody:

- umowa pożyczki konsumenckiej z dnia 20 października 2011 r. - k. 7-8;
- dyspozycja wypłaty przelewem – k. 77;
- dyspozycja wypłaty gotówką – k. 78;
- potwierdzenie wypłaty kwoty 11 739 zł – k. 79;

- deklaracja zgody na przystąpienie do grupowego ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków ATUT – k. 151;
- deklaracja zgody na przystąpienie do grupowego ubezpieczenia na życie członków (...) – k. 155.

Przedmiotowa pożyczka oprocentowana była wg zmiennej stopy procentowej ustalonej przez Zarząd Kasy wynoszącej w dniu zawarcia umowy 22,25 % w skali roku. Stopa procentowa, wedle zapisów umowy, mogła ulegać zmianom w okresie trwania umowy pożyczki w przypadku zmiany, co najmniej jednego z następujących parametrów: stóp procentowych NBP, rentowności bonów skarbowych, obligacji Skarbu Państwa, oprocentowania lokat międzybankowych (stawek WIBOR, (...)), wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym GUS oraz w zakresie wynikającym ze zmian tych parametrów, przy czym maksymalna stopa procentowa nie mogła w stosunku rocznym przekraczać czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego NBP.

Zgodnie z umową pożyczki oraz deklaracją członkowską, pożyczkobiorczynię wiązały postanowienia Regulaminu (...) udzielania kredytów i pożyczek, będącego integralną częścią umowy, Statutu oraz uchwał władz statutowych (...).

Zgodnie natomiast z § 25 pkt. 1 i 2 Regulaminu udzielania kredytów i pożyczek (...) obowiązującego od dnia 21 lutego 2011 roku - w przypadku niespłacenia kredytu lub jego raty w terminie, należność z tytułu udzielonego kredytu staje się w następnym dniu należnością przeterminowaną. Od niespłaconego w całości lub części kapitału, a od dnia wniesienia powództwa od całości zadłużenia, pobierane są odsetki według stopy procentowej obowiązującej w danym okresie dla należności przeterminowanych. Wysokość stopy procentowej dla należności przeterminowanych ustala w drodze uchwały Zarząd Kasy, z tym zastrzeżeniem, że maksymalna stopa procentowa dla należności przeterminowanych nie może przekraczać czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego. Zmiana wysokości stóp procentowych dla należności przeterminowanych może wystąpić w przypadkach określonych w § 31 ust. 1 Regulaminu.

W § 24 Regulaminu wskazano zaś kolejność zaliczania spłat należności z tytułu umowy:

1. koszty windykacji, w tym opłaty za upomnienia i wezwania do zapłaty,
2. prowizje i opłaty, z wyłączeniem opłaty o jakiej mowa w pkt. 7;
3. odsetki od kapitału przeterminowanego, a od dnia wytoczenia powództwa o zapłatę wierzytelności Kasy z tytułu umowy, odsetki jak od należności przeterminowanej, od całej należności przeterminowanej,
4. kapitał przeterminowany,
5. wymagalne odsetki za okresy obrachunkowe,
6. kapitał,
7. opłatę z tytułu zwrotu kosztów ubezpieczenia.

Zgodnie zaś z § 29 Regulaminu w razie ustania członkostwa roszczenie o zwrot kredytu staje się wymagalne z dniem ustania członkostwa. Zarząd Kasy może postanowić inaczej w szczególnie uzasadnionych przypadkach.

Wedle z kolei § 15 pkt 4 Statutu (...) im. (...) członkostwo w Kasie ustaje na skutek śmierci członka.

Dowody:

- uchwała (...) im. (...) nr 12 z dnia 25 marca 2009 r. – k. 5;
- uchwała (...) im. (...) nr 4 z dnia 12 maja 2009 r. – k. 6;
- umowa pożyczki konsumenckiej z dnia 20 października 2011 r. - k. 7-8;
- regulamin udzielania kredytów i pożyczek (...) – k. 59-62;
- statut (...) im. (...) - k. 63-69;
- wniosek o udzielenie pożyczki - k. 70-74;
- plan spłaty pożyczki – k. 75-76;

W dniu 20 listopada 2011 roku zmarła G. C. nie regulując należności wynikających z zawartej umowy pożyczki.

W związku ze zgonem pożyczkobiorcy Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo - Kredytowa im F.S. z siedzibą w G. zgłosiła roszczenia z tytułu umowy Grupowego (...) i z tytułu umowy Grupowego (...) Następstw Nieszczęśliwych Wypadków ATUT.

Zarówno jednak Zarząd (...) im. (...) z siedzibą w G. oraz Zarząd (...) z siedzibą w S. odmówiły wypłaty świadczeń z tytułu zgonu G. C.. Decyzje te zostały przy tym podtrzymane w wyniku odwołań wniesionych przez pożyczkodawcę.

Dowód:

- odpis skrócony aktu zgonu – k. 9;
- akta szkodowe nr 166/113/12 – k. 202-237;
- akta szkodowe nr 699/12.

W tej sytuacji w dniu 27 września 2012 roku Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo - Kredytowa im F.S. z siedzibą w G. zawarła umowę przelewu wierzytelności stwierdzonej przedmiotową pożyczką zawartą z G. C. z (...)á r.l. z siedzibą w Luksemburgu, po czym jeszcze tego samego dnia (...)á r.l. z siedzibą w Luksemburgu zawarła umowę przelewu przedmiotowej wierzytelności ze Spółką (...) z siedzibą w S..

Dowód:

- wypis aktu notarialnego z dnia 31 stycznia 2013 r. Rep. A nr 532/2013 wraz z załącznikiem – k. 44;
- wypis aktu notarialnego z dnia 31 stycznia 2013 r. Rep. A nr 535/2013 wraz z załącznikiem – k. 45.

W związku z uzyskaniem informacji o śmierci pożyczkobiorczyni strona powodowa zwróciła się do (...) Personalizacji Dokumentów w W. w celu udostępnienia informacji o następcach prawnych spadkodawczyni, a następnie do Urzędu Miasta z wnioskiem o uzyskanie danych osobowych pozwanych. Następnie zwróciła się do Urzędu Stanu Cywilnego w celu udostępnienia skróconych odpisów aktów małżeństwa pozwanych, przy czym wcześniej uzyskała odpis skrócony aktu zgonu G. C.. Strona powodowa zwróciła się także do tegoż Sądu z zapytaniem o informację w zakresie postępowania o stwierdzenie nabycia spadku po G. C.. W odpowiedzi uzyskała informację, że dotychczas nie zarejestrowano sprawy o stwierdzenie nabycia spadku po G. C..

Z tytułu dokonywanych w/w operacji strona powodowa poniosła koszty w łącznej kwocie 270 zł.

Ostatecznie strona powodowa ustaliła, że do kręgu spadkobierców po G. C. należą mąż E. C. oraz dzieci: T. C. i K. P..

Dowody:

- wnioski do Urzędu Miasta wraz z udzielonymi odpowiedziami oraz potwierdzeniem przelewu opłat - k. 28-33, 35-36,
- wniosek do (...) Personalizacji Dokumentów wraz z udzielonymi odpowiedziami oraz potwierdzeniem przelewu opłat – k. 13-18
- wnioski do Urzędu Stanu Cywilnego wraz z potwierdzeniem przelewu opłaty – k. 25-27, 37,38-39
- wniosek do Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 18.03.2013 r. wraz z udzieloną odpowiedzią oraz potwierdzeniem przelewu opłaty – k. 10-12;
- odpis skrócony aktu zgonu – k. 9;
- odpis skrócony aktu małżeństwa pozwanego E. C. – k. 34;
- odpis skrócony aktu małżeństwa pozwanej K. P. – k. 40

Pismami z dnia 04 listopada 2013 r. strona powodowa wystosowała do pozwanych przedsądowe wezwania do zapłaty kwoty 21 805,75 zł, wskazując, że na kwotę zadłużenia składa się suma należności głównej w wysokości 15 000 zł oraz odsetek umownych w wysokości 6 805,75 zł. E. C. odebrał przedmiotowe wezwania do zapłaty w dniu 04 grudnia 2013 roku, T. C. i K. P. w dniu 20 listopada 2013 roku.

Dowód: przedsądowe wezwania do zapłaty z dnia 04 listopada 2013 r. wraz z potwierdzeniami odbioru – k. 19-24.

Na dzień zgonu G. C., tj. 20 listopada 2014 roku zaległość wynikająca z przedmiotowej umowy pożyczki wynosiła kwotę 24 343,58 zł, na którą składały się: kwota 15 000 zł z tytułu kapitału pożyczki i kwota 9 073,58 zł z tytułu skapitalizowanych odsetek.

Dowód: raport spłaty na dzień 20 listopada 2014 roku, k. 76-77.

W dniu 16 lutego 2015 roku pozwani wystąpili do tutejszego Sądu z wnioskiem o zatwierdzenie ich oświadczeń o uchyleniu się od skutków niezłożenia oświadczenia o odrzuceniu spadku po G. C., zmarłej w dniu 20 listopada 2013 roku oraz o przyjęcie od nich oświadczeń o odrzuceniu spadku bądź przyjęciu spadku z dobrodziejstwem inwentarza po G. C..

Prawomocnym postanowieniem tutejszego Sądu z dnia 22 czerwca 2015 roku w sprawie o sygn. akt I Ns 188/15 oddalono przedmiotowy wniosek pozwanych.

Dowód: dokumenty znajdujące się w aktach tut. Sądu o sygn. akt I Ns 188/15

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo należy uwzględnić w całości.

W pierwszym rzędzie należy podkreślić, iż przelew wierzytelności uregulowany w przepisach art. 509 k.c., w relacji dłużnik cedowanej wierzytelności, a jej cesjonariusz powoduje zmianę podmiotu, któremu dłużnik powinien spełnić świadczenie. Z chwilą dokonania cesji nabywca wierzytelności uzyskuje, bowiem status wierzyciela, przy czym nie można pomijać, że cesjonariusz nabywa w drodze przelewu tylko tyle praw, ile przysługiwało jego poprzednikowi prawnemu (cedentowi). Z powyższego wynika, że cesjonariusz nie może żądać od dłużnika świadczenia w większym rozmiarze aniżeli mógł to uczynić cedent. Sytuacja prawna dłużnika nie może ulec na skutek przelewu pogorszeniu w porównaniu z sytuacją, jaka istniała przed przelewem (por. uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 14 lutego 2013 roku, V ACa 733/12, LEX nr 1289450). Należy jednocześnie podkreślić, że warunkiem otrzymania

należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, iż takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2006 roku, V CSK 187/06, „Monitor Prawniczy” 2006, nr 16, s. 849).

W niniejszej sprawie nie ma wątpliwości, że w dniu 20 października 2011 roku pomiędzy G. C., a Spółdzielczą Kasą Oszczędnościowo-Kredytową im F. S. z siedzibą w G. doszło do zawarcia umowy pożyczki, na mocy której G. C. była zobowiązana do zapłaty, określonej umową kwoty na rzecz pożyczkodawcy, w systemie ratalnym. Poza sporem było też, iż pożyczkobiorczyni nie wywiązywała się z nałożonego obowiązku, a w dniu 20 listopada 2011 roku zmarła. Sporną kwestią było ustalanie zasadności zapłaty przez pozwanych kwoty określonej w pozwie z tytułu umowy pożyczki zawartej przez spadkodawczynię i (...).

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie dokumentów przedłożonych przez stronę powodową, nie znajdując podstaw do kwestionowania ich wiarygodności.

Art. 922 § 1 k.c. stanowi, iż prawa i obowiązki majątkowe zmarłego przechodzą z chwilą jego śmierci na jedną lub kilka osób, zaś wedle art. 931 § 1 k.c. w pierwszej kolejności powołane są z ustawy do spadku dzieci spadkodawcy oraz jego małżonek, który – mając na względzie art. 935 § 1 k.c. – jest wyłączony w kwestii stosowania przepisów o powołaniu do dziedziczenia z ustawy, gdy pozostaje ze spadkodawcą w separacji. Według art. 924 k.c. oraz art. 925 k.c. spadkobierca nabywa spadek z chwilą jego otwarcia, tj. w momencie śmierci spadkodawcy. Zgodnie zaś z art. 1012 k.c. spadkobierca może bądź przyjąć spadek bez ograniczenia odpowiedzialności za długi (przyjęcie proste), bądź przyjąć spadek z ograniczeniem tej odpowiedzialności (przyjęcie z dobrodziejstwem inwentarza), bądź też spadek odrzucić. Zgodnie z art. 1015 k.c. oświadczenie o przyjęciu lub o odrzuceniu spadku może być złożone w ciągu sześciu miesięcy od dnia, w którym spadkobierca dowiedział się o tytule swego powołania. Brak oświadczenia spadkobiercy w powyższym terminie jest jednoznaczny z prostym przyjęciem spadku. Art. 1030 k.c. stanowi z kolei, iż do chwili przyjęcia spadku spadkobierca ponosi odpowiedzialność za długi spadkowe tylko ze spadku. Od chwili przyjęcia spadku ponosi odpowiedzialność za te długi z całego swojego majątku. W razie prostego przyjęcia spadku i nie złożenia oświadczenia przez pozwanych odnośnie przyjęcia, bądź odrzucenia spadku, spadkobierca, zgodnie z art. 1031 § 1 k.c. ponosi odpowiedzialność za długi spadkowe bez ograniczenia. Oznacza to, że ponosi odpowiedzialność całym swoim majątkiem również ponad wartość stanu czynnego spadku. Art. 1034 § 1 k.c. stanowi zaś, że do chwili działu spadku spadkobiercy ponoszą solidarną odpowiedzialność za długi spadkowe. Od chwili działu spadku spadkobiercy ponoszą odpowiedzialność za długi spadkowe w stosunku do wielkości udziałów.

Zgromadzone w sprawie dowody dały podstawę do uznania roszczenia strony powodowej jako uzasadnionego, co do zasady, gdyż na skutek dziedziczenia ustawowego, mając na uwadze powyżej przywołane przepisy kodeksu cywilnego, prawa i obowiązki pożyczkobiorcy przejęli pozwani z mocy prawa, jako że żadne z nich nie złożyło oświadczenia o odrzuceniu spadku w zakreślonym prawem terminie. Sąd, zatem stwierdził, iż pozwani E. C. - mąż pożyczkobiorczyni oraz T. C. i K. P. – dzieci pożyczkobiorczyni - są spadkobiercami ustawowymi G. C. i nawet gdyby byli jeszcze inni spadkobiercy ustawowi, to i tak pozwani nie zostaliby zwolnieni od odpowiedzialności, skoro odpowiadają oni za długi spadkowe solidarnie. Ewentualny fakt istnienia testamentu z kolei nie został przez pozwanych podniesiony, co jednakże nie uchybi prawom pozwanych w przypadku jego ujawnienia w przyszłości, gdyż wówczas zaistnieją przesłanki do złożenia skargi o wznowienie postępowania. W świetle zebranego materiału dowodowego nie ma, więc wątpliwości, że pozwani – jako następcy prawni G. C. wstąpili w dokładnie taką samą sytuację prawną i faktyczną, która istniała w chwili śmierci spadkodawczyni.

Na podstawie zebranych w sprawie dowodów Sąd ustalił również w sposób niebudzący wątpliwości, że skoro (...) im (...) z siedzibą w G. z pożyczkobiorcą łączyła umowa pożyczki i obecnie strona powodowa domaga się niezwróconej kwoty pożyczki wraz z odsetkami za zwłokę należało w niniejszej sprawie zastosować art. 720 k.c. zgodnie, z którym dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy, a biorący zobowiązuje się zwrócić tą samą ilość pieniędzy. Strony pożyczki w umowie, której integralną częścią jest regulamin udzielania kredytów i pożyczek obowiązujący u pożyczkodawcy, określili: kiedy pożyczka winna być spłacona, jakie z tytułu pożyczki wynagrodzenie osiągnie pożyczkodawca oraz jakie są konsekwencje niespłacenia pożyczki w terminie uzgodnionym przez strony. Strona powodowa przedstawiła przy tym raport spłat, z którego wynika, że na dzień śmierci

spadkodawczyni winna była ona zapłacić kwotę 24 073,58 zł. Zgodnie zaś z § 29 Regulaminu Udzielania Kredytów i P. w (...) im. (...) roszczenie o zwrot pożyczki staje się wymagalne z dniem ustania członkostwa pożyczkobiorcy, a takie ma miejsce w chwili śmierci (§ 15 pkt 4 Statutu (...) im. (...)). Co więcej zgodnie z przepisem art. 25 § 1 ustawy z dnia 16.09.1982 r. Prawo spółdzielcze (Dz. U. 2003, Nr 188, poz. 1848) członka zmarłego skreśla się z rejestru członków spółdzielni ze skutkiem od dnia, w którym nastąpiła śmierć, a w myśl art. 28 ustawy z dnia 14.12.1995r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo – kredytowych (Dz. U. 1996, Nr 1, poz. 2 z późn. zm.; obowiązującą w dacie zawarcia umowy i w dacie wymagalności zadłużenia) w razie ustania członkostwa roszczenie o zwrotu pożyczki lub kredytu staje się wymagalne z dniem ustania członkostwa. Postawienie pożyczki w stan natychmiastowej wymagalności powoduje obowiązek bezzwłocznej spłaty całego zadłużenia z tytułu wykorzystanej pożyczki wraz z należnymi odsetkami i innymi kosztami. Zatem, co należy podkreślić, również po dniu wymagalności zadłużenia powódka ma prawo do naliczania odsetek karnych od całości niespłaconego kapitału pożyczki.

Skoro pozwani nie podjęli żadnych czynności dowodowych mogących ewentualnie wykazać, że jakakolwiek część należnego świadczenia została spełniona na rzecz wierzyciela, albo, że wysokość zobowiązania G. C. była inna niż to wykazała strona powodowa raportem spłaty, należało przyjąć, że wysokość zadłużenia G. C. z tytułu kapitału pożyczki wynosiła kwotę 15 000 zł.

Odnosnie żądania dotyczącego skapitalizowanych odsetek umownych w wysokości 9 073,58 zł oraz dalszych odsetek umownych naliczanych od dnia wniesienia pozwu podnieść należy, że zgodnie z umową pożyczki oraz deklaracją członkowską, pożyczkobiorczynię wiązały postanowienia Regulaminu (...) udzielania kredytów i pożyczek, będącego integralną częścią umowy, Statutu oraz uchwał władz statutowych (...). W świetle umowy pożyczki oraz Regulaminu, pożyczka jest spłacana w ratach, których terminy i wysokość są ustalone w planie spłaty. Zgodnie natomiast z § 25 pkt. 1 i 2 Regulaminu udzielania kredytów i pożyczek (...) obowiązującego od dnia 21 lutego 2011 r. - w przypadku niespłacenia kredytu lub jego raty w terminie, należność z tytułu udzielonego kredytu stawała się w następnym dniu należnością przeterminowaną. Od niespłaconego w całości lub części kapitału, a od dnia wniesienia powództwa od całości zadłużenia, pobierane są odsetki według stopy procentowej obowiązującej w danym okresie dla należności przeterminowanych. Wysokość stopy procentowej dla należności przeterminowanych ustala w drodze uchwały Zarząd Kasy, z tym zastrzeżeniem, że maksymalna stopa procentowa dla należności przeterminowanych nie może przekraczać czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego. Zmiana wysokości stóp procentowych dla należności przeterminowanych może wystąpić w przypadkach określonych w § 31 ust. 1 Regulaminu. Pożyczkodawca miał, więc prawo do naliczania odsetek karnych od przeterminowanej kwoty, według zmiennej stopy procentowej obowiązującej w danym okresie, ustalonej uchwałą zarządu (...). Pożyczkobiorczyni zobowiązana była natomiast do spłaty pożyczki w miesięcznych ratach. Z tego też względu każde opóźnienie w spłacie rat powodowało powiększanie się kwoty zadłużenia o odsetki karne. W przypadku powstania zadłużenia przeterminowanego, dokonywane przez pożyczkobiorcę wpłaty są natomiast zaliczane w pierwszej kolejności na pokrycie odsetek, a dopiero w dalszej kolejności na kapitał pożyczki (bazę) - § 24 Regulaminu. Powyższe jest zgodne z treścią art. 451 § 1 k.c. w myśl którego to, co przypada na poczet danego długu, wierzyciel może przede wszystkim zaliczyć na związane z tym długiem należności uboczne oraz na zalegające świadczenie główne. Zgodnie z treścią art. 481§1 k.c, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, przy czym jeżeli stopa odsetek nie była określona należą się odsetki ustawowe. W niniejszej sprawie pożyczkodawca ustalił wysokość odsetek, a mianowicie przedmiotowa pożyczka oprocentowana była wg zmiennej stopy procentowej ustalonej przez Zarząd Kasy wynoszącej w dniu zawarcia umowy 22,25 % w skali roku. Stopa procentowa, wedle zapisów umowy, mogła przy tym ulegać zmianom w okresie trwania umowy pożyczki w przypadku zmiany, co najmniej jednego z następujących parametrów: stóp procentowych NBP, rentowności bonów skarbowych, obligacji Skarbu Państwa, oprocentowania lokat międzybankowych (stawek WIBOR, (...)), wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym GUS oraz w zakresie wynikającym ze zmian tych parametrów, przy czym maksymalna stopa procentowa nie mogła w stosunku rocznym przekraczać czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego NBP. W tym zakresie należało, więc powództwo uznać również za uzasadnione.

W tej sytuacji, skoro nie dokonano działu spadku po G. C. pozwani winni byli uiścić solidarnie na rzecz pożyczkodawcy kwotę 24 073,58 zł stanowiącą kapitał pożyczki w wysokości 15 000 zł i odsetki umowne w wysokości 9 073,58 zł z odsetkami umownymi - zgodnie z żądaniem pozwu w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym (ich wysokość nie przekracza odsetek maksymalnych). Odsetki te mogły przy tym być uwzględnione od dnia wniesienia pozwu tj. 20 listopada 2014 roku - zgodnie z żądaniem pozwu - gdyż pismami z dnia 04 listopada 2013 roku pozwani byli wzywani do zapłaty należności wynikającej z umowy pożyczki.

Jednocześnie Sąd stwierdził, że strona powodowa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością skutecznie nabyła wyżej wymienioną wierzytelność z tytułu umowy pożyczki. W tym aspekcie należy podkreślić, że w ocenie Sądu strona powodowa - wbrew twierdzeniom pozwanych - udowodniła fakt dokonania cesji wierzytelności pomiędzy nią a pierwotnym wierzycielem. Okoliczność przejścia wierzytelności ze (...) na (...) sp. z o. o. z s. w Luksemburgu, a następnie z (...) sp. z o. o. z s. w Luksemburgu na (...) sp. z o. o. z s. w S. została wykazana za pomocą przedłożonych wraz z pozwem aktów notarialnych zawierające oświadczenia (...), (...) oraz (...) sp. z o.o. o zawarciu przedmiotowych umów wierzytelności wraz z wyciągami załączników do tych umów. Przedstawione przez powoda wypisy aktów notarialnych z załącznikami stanowią dokumenty urzędowe, a nie ulega przy tym wątpliwościom, że zawarte nich oświadczenia wykazują na przejście uprawnień i oznaczenie wierzytelności.

W związku z tym do rozważenia pozostała jeszcze kwestia pozostałych zarzutów zgłoszonych przez pozwanych w odpowiedzi na pozew.

I tak w pierwszej kolejności podnieść należy, że nieuzasadniony jest zarzut przedawnienia dochodzonego w pozwie roszczenia. Pojęcie wymagalności roszczenia nie zostało zdefiniowane przez żaden przepis kodeksu cywilnego. W literaturze przedmiotu przyjmuje się, że stan wymagalności roszczenia powstaje w chwili, w której uprawniony może rozpocząć przymusową realizację, a więc wtedy, gdy dłużnikowi w stosunku do tego roszczenia nie będą służyły żadne zarzuty dylatoryjne lub perampatoryjne, a powództwo o zasądzenie tego świadczenia nie będzie przedwczesne (tak. R. K., Dyskusyjne problemy przedawniania roszczeń, KPP nr 3, s. 649). Podobnie wymagalność roszczenia definiuje Sąd Najwyższy. Roszczenia mogą stać się wymagalne w dniu wskazanym w treści czynności prawnej lub w ustawie. Zgodnie z art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne, co w niniejszej sprawie miało miejsce w dniu śmierci G. C. - zgodnie z przepisami Regulaminów i Statutu (...) oraz ustawą - Prawo spółdzielcze, wedle których zmarłego skreśla się z rejestru członków spółdzielni ze skutkiem od dnia, w którym nastąpiła śmierć, a w myśl art. 35 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo - kredytowych w razie ustania członkostwa roszczenie o zwrotu pożyczki lub kredytu staje się wymagalne z dniem ustania członkostwa. Powyższe akty stanowią przepisy bezwzględnie obowiązujące i to zgodnie z nimi została ustalona wymagalność roszczenia w niniejszej sprawie. Skoro, więc roszczenie o niespłaconą pożyczkę stało się wymagalne z dniem 20 listopada 2011 roku wobec wytoczenia powództwa w dniu 20 listopada 2014 roku jednoznacznie stwierdzić należy, że bieg terminu przedawnienia uległ przerwaniu i roszczenie będące przedmiotem niniejszego postępowania z pewnością nie uległo przedawnieniu.

W niniejszej sprawie nie może też mieć zastosowania norma art. 5 k.c, gdyż bez wątpienia ma ona charakter wyjątkowy i można ją stosować jedynie w sytuacji, gdy w inny sposób nie można zabezpieczyć interesu osoby zagrożonej wykonaniem prawa podmiotowego przez inną osobę. Zasada pewności prawa sama w sobie stanowi bardzo cenną wartość społeczną (Szpunar A., OSP 1998/1/3 -t.2, Głosa do wyroku SN z dnia 24 kwietnia 1997r., II CKN 118/97). Zgodnie z art. 922 § 1 k.c. prawa i obowiązki zmarłego przechodzą na jego spadkobierców. Dług wynikający z zawartej przez spadkodawcę umowy pożyczki jest bez wątpienia obowiązkiem majątkowym w rozumieniu art. 922 § 1 k.c. Pozwani stali się podmiotem praw i obowiązków wynikających z wymienionej umowy. Zgłoszone w pozwie roszczenie jest w istocie roszczeniem skierowanym w stosunku do masy spadkowej, a raczej do osób, które wraz ze śmiercią spadkodawcy wstąpiły w jego prawa i obowiązki. Instytucja zakazu nadużycia prawa unormowana w art. 5 k.c. zwłaszcza tam, gdzie jako kryterium oceny wchodzi w grę zasady współżycia społecznego, a nie społeczno-gospodarcze przeznaczenie prawa, powinna być stosowana również przy uwzględnieniu jej roli prewencyjno-wychowawczej, która może być zapewniona między innymi wówczas, gdy bierze się pod uwagę odnośnienie się stron stosunku prawnego

do powinności przestrzegania zasad współzycia społecznego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 09.03.1972 r., III CRN 566/71, LEX nr 7070). Należy również przyznać rację powodowej Spółce, iż ujemne następstwa niespłacenia przez pożyczkobiorcę pożyczki nie mogą być usuwane przez zastosowanie art. 5 k.c. (wyrok SN z dnia 24.04.1997r., II CKN 118/97. OSP 1998), gdyż nie może ona ponosić ujemnych konsekwencji nie wywiązywania się przez pożyczkobiorcę z podstawowego obowiązku wynikającego z umowy pożyczki, tj. spłaty pożyczki (nawet, gdy jest to wynikiem zdarzeń od niego niezależnych, czyli jego śmierć). Zastosowanie art. 5 k.c. w istocie pozwoliłoby na zbyt łatwe uniknięcie odpowiedzialności przez dłużników za istniejące zobowiązania i jednocześnie podważało pewność obrotu.

Należy też podkreślić, że w niniejszej sprawie nie miały znaczenia okoliczności odmowy spłaty zadłużenia z polis ubezpieczeniowych (...) zmarłej. Przedmiotem rozpoznawanej sprawy są, bowiem wyłącznie roszczenia z tytułu umowy pożyczki nr (...) z dnia 20 października 2011 roku, stronami zaś powód i spadkobiercy pożyczkobiorcy. Powyższe ogranicza kognicję Sądu jedynie do stosunku prawnego powstałego na skutek zawarcia przywołanej umowy pożyczki i wyłącza możliwość orzekania, co do praw i obowiązków innych podmiotów niż strony tegoż stosunku prawnego. W nawiązaniu do podniesionego w tym aspekcie zarzutu pozwanych, zaznaczyć należy, iż zawarcie umowy ubezpieczenia nakłada na ubezpieczyciela obowiązek wyrównania szkody w razie nastąpienia określonego w umowie wypadku. Adresatem tego świadczenia odszkodowawczego wskutek zawartej umowy cesji jest wierzyciel, który doznał uszczerbku majątkowego, jakkolwiek samo zdarzenie wyrządzające szkodę obciąża nie ubezpieczyciela, a następcę prawnego ubezpieczonego, którego odpowiedzialność nie ustaje wobec wierzyciela, choć może ona być odsunięta w czasie. Zobowiązanie spadkobiercy oraz ubezpieczyciela są zobowiązaniami in solidum (tzw. solidarność nieprawidłowa), a więc każdy z nich jest odpowiedzialny wobec wierzyciela na innej podstawie i wierzyciel ma roszczenie względem obu, przy czym jego zaspokojenie przez jednego z nich zwalnia z odpowiedzialności drugiego. Podkreślić należy, że odpowiedzialność in solidum dłużników, której zasady mają zastosowanie w sprawie istnieje w interesie wierzyciela, stąd wierzyciel nie może być zmuszony do prowadzenia procesu przeciwko wszystkim dłużnikom, jeżeli jest to sprzeczne z jego interesem, a zwłaszcza, jeżeli powoduje zbędną zwłokę postępowania. Poprzez zawarcie umowy ubezpieczenia dochodzi do powstania nowego stosunku prawnego pomiędzy powodem jako uprawnionym z umowy ubezpieczenia, a ubezpieczycielem w oparciu, o który powód może domagać się wypłaty świadczenia przewidzianego w umowie ubezpieczenia, w razie zaistnienia wypadku ubezpieczeniowego objętego umową. W okolicznościach przedmiotowej sprawy pomiędzy powodem, a pozwanymi istnieje, zatem stosunek zobowiązaniowy wynikający z faktu spadkobrania zaś pomiędzy powodem, a ubezpieczycielami istnieje stosunek zobowiązaniowy ubezpieczenia. Oba te stosunki prawne są niezależne od siebie. Brak jest, bowiem podstaw do przyjęcia, że na skutek zawarcia przez pożyczkobiorcę umowy ubezpieczenia doszło do przejęcia długu z tytułu niespłaconej pożyczki przez Towarzystwo (...). W myśl, bowiem art. 519 § 1 i 2 k.c. osoba trzecia może wstąpić na miejsce dłużnika, który zostaje z długu zwolniony przez umowę między wierzycielem, a osobą trzecią za zgodą dłużnika, bądź też przez umowę między dłużnikiem, a osobą trzecią za zgodą wierzyciela. Powód nie wyraził zaś zgody na przejęcie długu ani nie zawierał za zgodą dłużnika umowy z TU dotyczącej przejęcia długu. Niezależnie od powyższego nie można stracić z pola widzenia faktu, iż pierwotny wierzyciel wystąpił do towarzystw ubezpieczeniowych o wypłatę świadczenia z tytułu zgonu G. C., jednakże otrzymał decyzję odmowną.

W dalszej kolejności należy zauważyć, iż umowa pożyczki, będąca podstawą roszczenia dochodzonego przez stronę powodową, zdaniem Sądu nie zawierała w swojej treści niedozwolonych postanowień umownych, o których mowa w treści art. 385¹ § 1 k.c., które zostały wpisane do Rejestry klauzul niedozwolonych. Po pierwsze bowiem - wbrew twierdzeniom pozwanych, w pkt 4 umowy pożyczki zawarto w sposób nie budzący wątpliwości, iż pożyczka oprocentowana jest zmiennie odpowiednio m.in. do zmieniającej się stopy procentowej kredytu lombardowego NBP, a przy tym co istotne doprecyzowano, że maksymalna stopa procentowa nie może przekraczać w stosunku rocznym czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego NBP. (...) działając zatem przez swój statutowy organ dokonywał zmiany oprocentowania, jednakże wówczas, gdy zmianie ulega wysokość tzw. oprocentowania lombardowego, wszak zgodnie z umową pożyczki stopa procentowa nie może przewyższać odsetek lombardowych. Odsetki umowne zmieniały się, zatem zgodnie z oprocentowaniem lombardowym tj.:

Data od	Data do	4x lombard
09-06-2011	10-05-2012	24%
10-05-2012	08-11-2012	25%
08-11-2012	06-12-2012	24%
06-12-2012	10-01-2013	23%
10-01-2013	07-02-2013	22%
07-02-2013	07-03-2013	21%
07-03-2013	09-05-2013	19%
09-05-2013	06-06-2013	18%
06-06-2013	04-07-2013	17%
04-07-2013	09-10-2014	16%
09-10-2014	05-03-2015	12%
05-03-2015		10%

Podnieść również należy, że przepis art. 481 § 2 k.c. do dnia 01 stycznia 2016 roku stanowił, iż dopuszczalne było zawarcie w umowie klauzul określających wymiar odsetek za opóźnienie na poziomie wyższym kształtowanym przez strony w granicach swobody umów, a zatem w zakresie wysokości odsetek za opóźnienie ustawodawca przyznał pierwszeństwo woli kontrahentów. Odsetki w ustawowej wysokości należą się tylko wtedy, gdy ich stopa nie została z góry ustalona przez strony. W przedmiotowej sprawie pożyczkobiorca i pożyczkodawca ustalili, że skutkiem nieregularnej spłaty pożyczki będzie narastanie odsetek karnych liczonych wg stopy procentowej ustalonej przez Zarząd (...) w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Obowiązek zapłaty odsetek (art. 359 k.c.) poprzez odniesienie do stopy kredytu lombardowego NBP był wystarczająco precyzyjnie oznaczony. Przepisy prawa nie wymagają, aby nastąpiło to przez podanie wartości liczbowej, gdyż oczekiwanie takie, zdefiniowane jest w pojęciu „dokładnie określonego żądania”. W szczególności użyte w pozwie sformułowanie jest wystarczająco precyzyjne, zresztą i stosowane w przepisach prawa, jak np. art. 359 § 21 k.c – w brzmieniu obowiązującym do dnia 01.01.2016 r., czy art. 42 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 29.08.1997r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2005 roku, nr 1, poz. 2 ze zm.). Poza tym skoro granicę wysokości odsetek wyznaczają przepisy o odsetkach maksymalnych (art. 359 § 21 k.c) i w razie zastrzeżenia w czynności prawnej stopy odsetek wyższych niż odsetki maksymalne wierzycielowi

należą się odsetki maksymalne, zasadnym jest uznanie, że wierzyciel może sam określić wysokość należnych odsetek w wysokości iloczynu wysokości stopy kredytu lombardowego NBP.

Z tych wszystkich względów nie można było przyjąć, że punkt 4 umowy pożyczki zawierał klauzulę niedozwolone, na jakie powoływali się pozwani w treści odpowiedzi na pozew.

Pozwani podnosili nadto, że postanowienia umowy pożyczki dotyczące postawienia roszczenia w stan wymagalności z dniem śmierci pożyczkobiorcy również może zostać uznane za nieobowiązujące, albowiem postanowienie o takiej treści także zostało uznane za niedozwolone postanowienie umowne (numer wpisu postanowienia do rejestru klauzul niedozwolonych: (...)) "Wygaśnięcie umowy następuje w przypadku: a) śmierci jednej ze stron, b) braku dalszej zgody na świadczenie usług przez Operatora w danej lokalizacji, c) likwidacji działalności gospodarczej przez jedną ze stron." Analizując przedmiotową umowę pożyczki Sąd stwierdził, że w jej treści nie ma takich postanowień, zaś Regulamin udzielania kredytów i pożyczek (...) traktował jedynie o postawieniu roszczenia w stan wymagalności w razie ustania członkostwa.

W tej kwestii warto również zauważyć, iż w niniejszej sprawie nie ma jakiegokolwiek znaczenia przedłożony przez pozwanych raport sporządzony przez Rzecznika Ubezpieczonych dotyczący skarg z zakresu bancassurance, a także aneks do raportu Rzecznika Ubezpieczonych z 2007 roku pt. „Podstawowe problemy bancassurance w Polsce” - skargi z zakresu bancassurance wniesione w 2012 roku, skoro nie dotyczy umowy pożyczki będącej podstawą dochodzonego roszczenia, a jedynie ogólnie traktuje o nieprawidłowości działań pożyczkodawców i podmiotów ubezpieczeniowych.

Na koniec podkreślić należy, że nie polega również na prawdzie twierdzenie pozwanych jakoby „zawarcie umowy pożyczki było konsekwencją wyzyskania niedoświadczona pożyczkobiorcy i jej przymusowego położenia”. Sprawdzenie możliwości kredytowych leży zazwyczaj w interesie samych instytucji finansowych, gdyż to one ponoszą ryzyko niewypłacalności pożyczkobiorców. Jednak strona powodowa nie ma obowiązku chronić potencjalnego pożyczkobiorcy przed nim samym i ma prawo przyjmować, że taka osoba zdaje sobie sprawę ze skutków podejmowanych przez siebie decyzji i działań. Umowa jest zgodnym i dobrowolnym oświadczeniem woli obu jej stron będącym wyrazem obowiązującej w obrocie zasady swobody umów. Swoboda umów obejmuje swobodę decyzji o samym zawarciu umowy, swobodę wyboru kontrahenta, swobodę formy, w jakiej umowa ma być zawarta (tak w uzasadnieniu do uchwały SN z dnia 28.04.1995r., III CZP 166/94, OSN 1995, Nr 10, poz. 135). Istnienie w obszarze umownych stosunków obligacyjnych zasady swobody umów potwierdza art. 353¹ k.c. Pożyczkodawca nie ma obowiązku badania sytuacji finansowej drugiej strony i czyni to jedynie we własnym interesie. Przyjmuje się, bowiem, że to dłużnik odpowiada zawsze za swoją zdolność płatniczą (A. Rembieliński. J. Winiarz, Komentarz, t. L, 1989, s. 486). Podkreślić trzeba, że ustawa o kredycie konsumenckim realizuje model ochrony „konsumenta rozsądnego”. Do instrumentów służących ochronie konsumenta należy przyznanie mu możliwości uwolnienia się ze stosunku umownego w rozsądnym terminie po zawarciu umowy, czemu służy instytucja „czasu do namysłu”. Skoro pożyczkobiorczyni jako konsument nie zrealizowała prawa do odstąpienia od zawartej umowy, doszło do definitywnego związania umową, a skoro nie wywiązała się z jej warunków, powód ma pełne prawo do dochodzenia roszczenia przed sądem i zwrotu poniesionych w związku z tym kosztów.

Z tych wszystkich względów, na podstawie przytoczonych przepisów, orzeczono jak w punktach I wyroku.

O kosztach procesu (punkt II wyroku) orzeczono na podstawie przepisów art. 98 k.p.c. oraz § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) (Dz. U.2013.490 j.t.). Według przepisu art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu), przy czym do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony (§ 3). Do kosztów procesu poniesionych przez stronę powodową należało zaś zaliczyć opłatę od pozwu w kwocie 1 204 zł, wynagrodzenie radcy prawnego w kwocie 2 400 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz koszty w

kwocie 270 zł (opłaty skarbowe i opłaty od wniosków w celu ustalenia danych osobowych pozwanych), co daje łącznie kwotę 3 891 zł.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

3) (...)

(...)